

disse Forhold, deres Næring vedkommende, som fremme deres Næring, og som det er nødvendigt for dem at tænke over. Og hvis vi nu gaa videre med Fiskeriet, vide vi, at alt vort Fiskeri under Is-land, saa godt som alt, udføres under Ledelse af eksaminerede Folk. De kunne jo saa over 20 Mand om Bord i disse vanstelige Farvande, og det er derfor naturligt, at vi forlange af dem, som ere betroede til at have saa mange Folk under sig, at de skulle kunne vide at bestemme deres Kurs og Sted. Jeg tror ikke, der behøves andet af hvad der hedder Vetteelse for Fiskerifarten, end hvad der vil give dens større Skibe og længere Farter samme Betingelser som andre større Skibe i længere Farter; det vil Fiskeriet være overordentlig vel tjent med. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind derpaa, da jeg tror, at der i det hele ikke er større Divergens i det, som der her er fremkommet, end hvad der kan synes onskeligt for en alsidig Drøftelse af denne Sag. Jeg erkender ikke, at det havde været nødvendigt at røre ved denne Sag af Hensyn til Loven om Sthyrmandsøksamen, som det maaske heller ikke havde været nødvendigt at røre ved. Vi have jo adskillige Gange forandret disse teoretiske Betingelser uden at ville røre ved denne over 30 Aar gamle Lov om Søneringen, men efter den Udvikling, vor Skibsfart har faaet i Mellemtiden, vil det dog maaske være rigtigt at søge at revidere den, naar det blot maatte kunne ske med Hensyn-tagen til alle Sider. Jeg indrømmer, at det er Statens Krav der, at der værnes om Liv og til Dels ogsaa om Gods, det bør være det første, men i anden Række mener jeg, at Sømandenes og Redernes Interesse ret forstaaet, maa kunne falde sammen. Vi maa ikke prisgive danske Sømand til større Konkurrence i deres Fart, end andre Statsborgere have i deres Erhverv. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkrets har Ret; Indfødsret forlanges der ikke; men almindelig talt er Fordringen: Indfødsret, eller 5 Aars Ophold o. s. v. og saa Betingelsen: den Eksamen, som kræves for at blive Sthyrmand eller Skibsfører. Det er Tilfældet nu, nogen egentlig Løsnen deraf er ikke rigtig. Der kan imidlertid være Undtagelser — jeg skal ikke komme nærmere ind paa Eksempler — hvor det kunde være onskeligt, at der var disse Bevillingsrettigheder for Ministeren; men jeg tror ikke, det er rigtigt, at der er en saadan almindelig Bevillingsrettighed, som er omtalt i Paragraffen. Det er jo en gruelig Paragraf; men den er jo omtalt af andre ærede Talere. Jeg skal ikke opholde Tinget længer,

vi saa jo en 2den Behandling, hvor Spørgsmaalene kunne komme frem.

C. Sprensen: Jeg er fuldstændig enig med den ærede Minister i, at det vil være mindre heldigt at have en Mand, som er straffet med Wand og Brød, til Skibsfører eller Sætteskipper, Sthyrmand eller Maskinpasser paa en Bugserdamper. Det er naturligvis mindre heldigt for enhver, at have været i Konflikt med Loven; men værre end mindre heldigt er at sætte denne Stand ekseptionelt lige overfor Domstolene. Uheldigt vil det være, om det siges, at den og den Kaptajn i sine unge Dage har gjort det og det; men skulde man derfor sætte denne Stand saa fuldstændig forfælsket fra andre Statsborgere her i Landet, idet en saadan Dom for andre Borgere ikke har nogen som helst Virkning i denne Retning? Naar det er en Sthyrmand eller Maskinpasser, der har faaet en saadan Dom over sig, bliver der sat en tyk Streg over hele hans videre Liv og Virksomhed her i Landet! Med det samme bliver der sagt til ham: Du kan leve som Matros eller som Sjøver eller gaa til Udlandet, og der kan du maaske komme frem som dygtig Mand. Dette er ubilligt! Den ærede Minister anbefaler dog kun foreløbig at holde fast derved. Den ærede Minister fastholder altsaa ikke bestemt Princippet; men kun foreløbigt. Det vil altsaa kunne blive udstemt ved 2den og 3dje Behandling.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Der har det ærede Medlem misforstaaet mig, saaledes har jeg ikke udtalt mig, men det følger af sig selv, at enhver Bestemmelse kan være Genstand for nærmere Overvejelse. Jeg erkender, at hele denne Næring er stillet ekseptionelt, som jeg tidligere har gjort opmærksom paa. Ellers kræves der jo heller ikke til almindelig borgerlig Næring visse bestemte Bilkraa, opfyldte paa den Maade, man gør det her. Det kræber man kun af den, som vil gaa ind i en Embedsstilling, men ikke ved en almindelig borgerlig Næring. Men her har Staten et Hensyn at tage, fordi Staten har den Forpligtelse at sørge for, at Sejladjen ikke bliver mere farefuld, end den efter Sagens Natur maa være, for at beskytte Mandstabet om Bord paa et Skib, og for at man kan være sikker paa, at Befalingsmanden har afslagt teoretisk og praktisk Prøve, saa at der er nogen Grund til at antage, at det hele gaar godt. Det er kun for Befalingsmændenes Vedkommende, at der her stilles Bilkraa; det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkrets (C. Hage) har jo gjort opmærksom paa, at det ellers for Skibs-